

[Malchau.]

værnet. De frivillige kvindeorganisationer er også af den største betydning, og medlemmerne af disse organisationer vil, om de benyttes efter fortjeneste, i høj grad kunne bidrage til at styrke kampkraften, blandt andet ved at overtage opgaver, som ellers skulle være varetaget af mænd.

Den foreslåede forsvarsordning vil blive den største og naturligvis derfor også den bedste forsvarsordning, vi nogensinde har haft herhjemme. Dette vil naturligvis betyde øgede udgifter, men disse må betragtes som en nødvendig forsikringspræmie, som vi må og skal bære, og som dog alligevel er forholdsvis mindre her i landet end i de fleste andre lande. Vi håber, og vi tror, at vi herigennem er med til at sikre freden og bevare friheden, og i så fald er intet offer for stort.

Et forsvars værdi står eller falder jo med befalingsmandskorpsets duellighed. Hvad personelordningen angår, må det indrømmes, at der har været visse vanskeligheder, og at det har kostet mange overvejelser at komme til det resultat, der fremgår af det foreliggende lovforslag. De ærede medlemmer hr. Henry Hansen og hr. Stensballe har været inde på en omtale af de bestræbelser, der har været for at skabe et enhedsbefalingsmandskorps. Om den foreslåede ordning nu er den bedste, skal jeg lade være usagt, men den er i hvert fald brugbar, og jeg synes også, det er en ordning, der må være antagelig for alle parter. Jeg tænker her navnlig på indførelsen af en specialofficersgruppe og en fenrikgruppe til erstatning blandt andet for officiantgruppen og kvartermestergruppen. Jeg synes, at når befalingsmændene i den fremtidige fenrikgruppe i en passende alder kan overgå til specialofficerer med rang som premierløjtnant, kaptajn, løjtnant eller kaptajn, altså som virkelige officerer, ikke mere ligestillede med disse, er det en ordning, som sikrer denne gruppe, der også betyder så meget for forsvaret, en rimelig behandling i tjenstlig og avancementmæssig henseende. Når dertil kommer en forbedring i økonomisk placering, både for specialofficererne og for fenrikgruppen, finder jeg i hvert fald, at kritikken mod den foreslåede ordning i nogen grad skyder over målet.

Jeg vil også, i lighed med, hvad der er givet udtryk for i folketingsudvalgets betænkning, henstille, at man søger at forhøje de værnepligtiges løn. Jeg for mit vedkommende er ikke helt tilfreds med den foreslåede ordning vedrørende reserveofficererne. Dette gælder således deres fremtidige

placering og stilling indenfor forsvaret, og her tænker jeg navnlig på hæren. Man må ikke glemme, at i en given situation vil et forsvar nødvendigvis i høj grad være baseret på og afhængigt af reservebefalingsmænd, af disses evner, brugbarhed og rutine. Jeg er således ikke sikker på, at det er klogt at afskaffe den pligtige tjeneste for reserveofficererne, og jeg finder ikke, at de bestemmelser, der findes i forslaget om en vis tjenestetid som betingelse for avancement indenfor reserven, er en virkelig garanti for, at disse befalingsmænd til enhver tid er i besiddelse af den uddannelse, erfaring og indsigt, som er en forudsætning for, at de virkelig kan fylde deres plads i forsvaret.

I denne forbindelse vil jeg gerne have lov til at nævne, at når f. eks. alle specialofficerer, altså også premierløjtnanter, får kongelig udnævnelser, burde efter min mening kaptajn, løjtnanter af reserven også have dette.

Jeg er tilfreds med bibeholdelsen og også med udvidelsen af musikkorpserne ved hæren. Jeg havde egentlig gerne set, at alle musikerne var blevet tjenestemænd, men jeg tror på den anden side, at den foreslåede ordning byder musikerne sikre økonomiske vilkår i fremtiden.

Jeg håber, at bestemmelserne i lovforslagets § 33 om det gejstlige personel vil blive brugt og udnyttet også til fremme af mandskabets åndelige velfærd.

De militære anlægsarbejder efter 300 mill. kr.s planen bør fremskyndes mest muligt, og jeg kan kun understrege betydningen og nødvendigheden af — således som der også er givet udtryk for det i folketingsudvalgets betænkning —, at disse arbejder tilendbringes inden udgangen af året 1952. Men her opstår jo det spørgsmål, om det kan lade sig gøre, om man kan skaffe den nødvendige arbejdskraft hertil. Der er ingen tvivl om, at også på dette område vil den mest vidtgående rationalisering være påkrævet, og man må i så høj grad, som det nu er muligt, tage den civile og den private sagkundskab med i dette arbejde for at kunne nå det mål, man har sat sig.

Nu gælder det for os om at koncentrere vore bestræbelser om at få nyordningen af forsvaret ført ud i livet snarest muligt. Jeg håber som tidligere nævnt, at alene gennemførelsen af de i alle de demokratiske lande igangværende forsvarsforanstaltninger må have tilstrækkelig forebyggende virkning. Men skulle forsvaret engang blive sat på prøve, gælder det om, at det er så effektivt, at det kan bestå denne prøve, og at også